

Nr 451.

Av herrar **Lövgren** och **Skoglund** i Umeå, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 126, med förslag till förordning om ändring i förordningen den 30 maj 1941 (nr 350) angående skogsvårdsstyrelser, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 126 med förslag till ändring av förordningen den 30 maj 1941 (nr 350) angående skogsvårdsstyrelser m. m. föreslås bland annat att kassörerna vid de mindre skogsvårdsstyrelserna (Malmöhus län—Kalmar läns norra landstingsområde) synas böra erhålla en löneställning motsvarande lönegrad A 14, vid flertalet övriga styrelser (Östergötlands—Jämtlands län) en löneställning motsvarande lönegrad A 16 samt vid styrelserna i Norrbottens och Västerbottens län en löneställning motsvarande A 17. Skogsvårdsstyrelseutredningen hade föreslagit att dessa befattningshavare (i dess betänkande titulerade »kansliföreståndare») skulle placeras i lönegrad A 16 för grupp I (Malmöhus län—Kalmar norra landstingsområde) och i lönegrad A 18 för samtliga skogsvårdsstyrelser inom grupp II. Skogsvårdsstyrelserna i Värmlands, Jämtlands och Norrbottens län ha förordat en större differentiering av lönerna och för de två sistnämnda länen inplacering i lönegrad A 20. Skogsvårdsstyrelsen i Norrbottens län anför bl. a. följande: »Det synes styrelsen ligga i öppen dag, att en kansliföreståndarebefattning vid en skogsvårdsstyrelse som Norrbottens tarvar helt andra kvalifikationer än vad som närmelsevis behöver ifrågakomma vid en liten skogsvårdsstyrelse i södra Sverige. Skogsvårdsstyrelsen i Norrbottens län är i detta fall enastående i storleksordning, i det att även den expeditionstjänst som är förenad med distriktsjägmästarnas tjänsteutövning här åvilar det centrala kansliet. Styrelsen hemställer därför i rättvisans intresse att en större differentiering beträffande lönegradsplacering mellan kansliföreståndare och kamrerare vid de olika skogsvårdsstyrelserna åvägabringas samt att kamreraren vid skogsvårdsstyrelsen i Norrbottens län placeras i lönegrad A 20.»

Skogsvårdsstyrelserna i Norr- och Västerbottens län intaga ju en särställning även därigenom att den s. k. lappmarkslagen medför ett betydande merarbete på den kamerala avdelningen. Vi kunna därför tillfullo instämma i ovan citerade yttrande av skogsvårdsstyrelsen i Norrbottens län och med stöd av detsamma och av skogsvårdsstyrelseutredningens förslag och ett flertal yttranden över detsamma påyrka en längre gående differentiering av

lönegradsplaceringen för kassörerna, eller som de ock benämnas »kansliföreståndare» och »kamrerare».

På grundval av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen vid bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 126 måtte vidtaga den ändringen, att kassörerna (kansliföreståndare eller kamrerare) inom Norr- och Västerbottens skogs-
vårdsstyrelseområden måtte placeras i lönegrad A 19.

Stockholm den 24 mars 1946.

O. W. Lövgren.

Gösta Skoglund.
